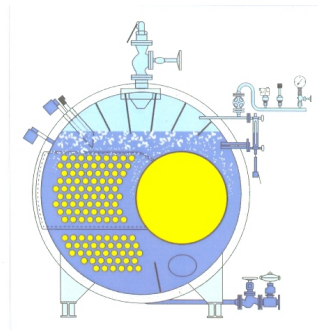

Gyakori felfűtés, hosszú készenléti állapot: üzemeltetési problémák

A nagyvízteres kazánházak tervezése sok problémával és ennek megfelelően kockázattal jár. A tervezők számára nagyobb körültekintést és felelősségvállalást jelent a vízteres kazánok tervezése. Két részes cikksorozatunkkal a felmerülő veszélyekre szeretnénk felhívni a szakemberek figyelmét.

Az első rész leginkább a tervezési problémákra fókuszált, amelynek folytatását olvashatják cikkünk elején. (Első rész elérhető [itt](#).)

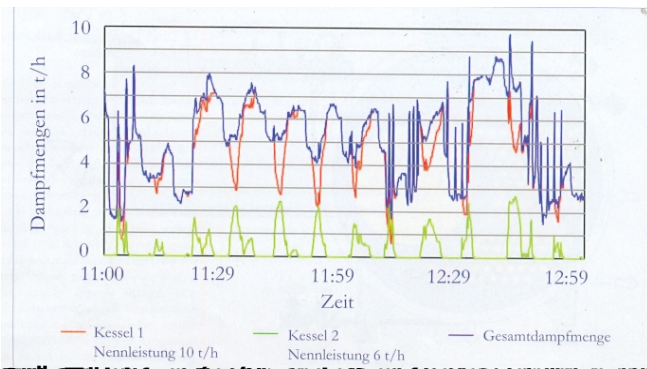
2.3. Túl gyorsra beállított teljesítmény-szabályzó

A modern tüzelőautomaták esetében adott a lehetőség, hogy az égő beállítási idejét, vagyis az égő kis-és nagy terhelésű működése közötti átfutási időt változóan lehessen megadni. Ezzel egy időben pedig a teljesítményszabályzóban beállított paraméterekkel befolyásolni lehet az égő reakciósebességét amennyiben eltérés adódik a referenciaértéktől. A nagyvízterű kazánok magas anyaghányadokkal és nagy víztérfogatokkal lassan reagáló rendszereknek minősülnek. A túl „gyorsra” beállított teljesítményszabályzó – főleg a túl rövidre beállított égőbeállítási idővel együtt – túl gyorsan emelkedő hőátadáshoz vezet a lángcsőben. Ennek a hőnek az elvezetéséért a vízoldalon elsősorban a gőztérben képződő, felszálló gőzbuborékok felelősek (lásd 4. ábra: a nagy terhelésnek kitett fűtőfelületek hőelvezetésének sematikus ábrázolása gőzbuborékok által). Ez a gőzbuborék-képződés azonban időben kissé késleltetetten jelenik meg. Következményei: rövid idejű helyi túlmelegedés továbbá hőmérséklet-ingadozási-igénybe vétel, mely hosszú távon a fűtött kazánfelület területén az anyag elfáradást felgyorsítja.

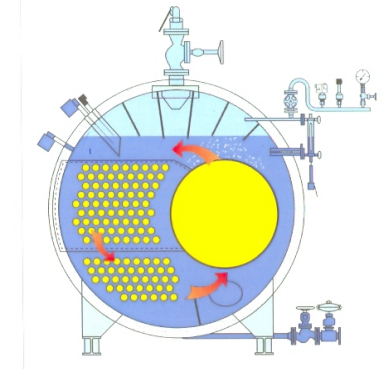
Vízteres kazán tervezési problémái II. rész

Írta: Rákos Csaba

2010. szeptember 07. kedd, 13:03

[REDACTED]

[REDACTED]